

4) W przypadku, gdy pracownik powołuje się na naruszenie zasady równości traktowania na jego niekorzyść i gdy przedstawi on fakty, z których można domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji, wykładni prawa wspólnotowego, a w szczególności dyrektywę Rady 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć, należy dokonać w ten sposób, że na stronie pozwanej ciąży obowiązek dowiedzenia, że naruszenie tej zasady nie miało miejsca.

(¹) Dz.U. C 169 z 13.7.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 1 marca 2005 r.

w sprawie C-281/02 Andrew Owusu przeciwko N. B. Jacksonowi, działającemu pod nazwą handlową „Villa Holidays Bal-Inn Villas” i in. (¹) (wniosek Court of Appeal (England and Wales) Civil Division o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Konwencja brukselska — Zakres terytorialnego zastosowania konwencji brukselskiej — Art. 2 — Jurysdykcja — Wypadek zaistniały w państwie trzecim — Szkoda na osobie — Wytoczenie powództwa w Umawiającym się Państwie przeciwko osobie zamieszkałej w tym państwie oraz innym pozwany mający siedzibę w państwach trzecich — Wyjątek oparty na doktrynie forum non conveniens — Niezgodność z konwencją brukselską)

(2005/C 106/02)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-281/02 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie Protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Konwencji z 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Court of Appeal (England and Wales) Civil Division (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 5 lipca 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 31 lipca 2002 r., w postępowaniu Andrew Owusu przeciwko N. B. Jacksonowi, działającemu pod nazwą handlową „Villa Holidays Bal-Inn Villas”, Mammee Bay Resorts Ltd, Mammee Bay Club Ltd, The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, Consulting Services Ltd, Town & Country Resorts Ltd, Trybunał (wielka izba), w składzie: P. Jann, prezes pierwszej izby, pełniący obowiązki prezesa, C. W. A. Timmermans i A. Rosas, prezesi izb, C. Gulmann, J.-P. Puissochet i R. Schintgen (sprawozdawca) N. Colneric, S. von Bahr i J.N. Cunha Rodrigues, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger,

sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 1 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Konwencja z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, w brzmieniu zmienionym Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej oraz Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej stoi na przeszkodzie temu, aby sąd Umawiającego się Państwa wyłączył swoją jurysdykcję, wynikającą art. 2 niniejszej konwencji na tej podstawie, że sąd państwa nie będącego stroną konwencji jest bardziej odpowiedni dla rozpoznania przedmiotowego sporu, nawet jeżeli nie może być brana pod uwagę jurysdykcja sądu innego Umawiającego się Państwa, lub nawet jeżeli spór ten nie ma żadnej więzi z innym Umawiającym się Państwem.

(¹) Dz.U. C 233 z 28.9.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 3 marca 2005 r.

w sprawie C-283/02: Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Produkty sektora wina — Rozporządzenie (WE) nr 753/2002 — Opis, oznaczenie, prezentacja i ochrona produktów — Ochrona dodatkowych tradycyjnych terminów — Nieprawidłowa klasyfikacja tradycyjnych terminów — Języki, w których mogą być sporządzone etykiety — Zasada równego traktowania)

(2005/C 106/03)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-283/02, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 25 lipca 2002 r., Republika Włoska (pełnomocnik: I. M. Braguglia oraz adwokat M. Fiorilli) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: A. Alves Vieira, V. Di Bucci i M. Nolin), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, P. Kūris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 3 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.